

dette Forhold mere er af veterinær end af udenrigspolitisk Art; men helt skilles ud som noget Udenrigsministeriet uvedkommende kan det dog neppe. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige, at man ude i Befolkningen har den Tillid og den Forventning til Udenrigsministeriet og til vore Veterinærmyndigheder, at de har deres Opmærksomhed henvendt paa at søge at skaffe disse Hindringer af Vejen eller dog at mildne i hurtigst muligt Tempo de Hindringer, der er opstaaet for vor Eksport af danske Varer paa dette Grundlag.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa ny anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Statsministeren (Madsen-Mygdal): I Anledning af, at den ærede Ordfører her har udtalt sin store Beklagelse af, at Tyskland i flere Tilfælde har begunstiget andre Lande paa vor Bekostning og saaledes gør Brud paa den os tilkommende Mestbegunstigelsesret, skal jeg under Udenrigsministerens Fraværelse tillade mig at udtale, at jeg for mit Vedkommende — og jeg ved mig i saa Henseende i fuld Overensstemmelse med Udenrigsministeren — giver denne Beklagelse min fulde Tilslutning. Vor Landbrugseksport til Tyskland har i de sidste Aar haft Vanskeligheder nok at kæmpe med i Form af høje Toldsatser og veterinærmæssige Restriktioner for Indførsel og Gennemførsel; og jeg tror at kunne sige, at der er intet, som er mere egnet til at fremkalde Uro og Misstemning indenfor Landbruget end Bevidstheden om, at man tilsidesætter vor Ret til at blive lige saa godt behandlet som andre Lande. Dette Spørgsmaal har da ogsaa til Stadighed ligget den danske Regering paa Sinde, og som bekendt har den tyske Regering, som det ærede Medlem nys berørte, paa visse Omraader ophævet den tidligere Forskelsbehandlingen. Men tilbage staar endnu desværre Spørgsmaalet om det Kontingent af oversøisk frossent Kød, som indføres toldfrit, samtidig med at vort Kvæg og friske Kød belastes med en høj Told. Regeringen har lige til de sidste Dage gjort Forestillinger overfor den tyske Regering om denne Sag. Det synes jo mod Forventning at være Rigsregeringens Mening at foreslaa Kontingentsystemet forlænget ud over den 31. Juli, men den endelige Beslutning er, saa vidt vides, endnu ikke truffet, og for saa vidt har man maaske endnu Lov til at haabe, at den tyske Regering i sidste Instans vil tage Hensyn til den Betydning, som dette Spørgs-

maals tilfredsstillende Løsning utvivlsomt vil have for Handelssamkvemmet mellem de to Lande.

Hvad i øvrigt angaar de Restriktioner, som skyldes veterinærmæssige Hensyn, og som jo — deri har det ærede Medlem ganske Ret — i mange Maader kan virke som en Byrde paa Eksporten, kan jeg meddele, at vi venter i den nærmeste Fremtid at komme i direkte Forhandling med de tyske Veterinærmyndigheder; og under Hensyn til, at Mund- og Klovesygen nu er saa godt som ophørt her i Landet — der findes i Øjeblikket kun ca. 50 Besætninger under Tilsyn, og dette Tilsyn vil meget snart være helt ophævet —, er det jo muligt, at der ogsaa i den Henseende kan opnaas en Ordning, der vil være mere tilfredsstillende for den danske Eksport.

Bramsnaes: Jeg kan for mit Vedkommende og paa mit Partis Vegne tiltræde den Beklagelse, der her er udtalt over, at man fra Tysklands Side paa visse Omraader ikke vil gaa med til at fortolke Mestbegunstigelsestraktatbestemmelserne saaledes, som vi mener, at de bør fortolkes. Der er jo, som det er nævnt, opnaaet nogle Indrømmelser i Retning af det danske Standpunkt i saa Henseende — hvis ikke jeg tager fejl, blev disse Indrømmelser opnaaet under det tidligere Ministerium —, men der er noget tilbage, som man ikke kan opnaa, og jeg vil, som sagt, gerne udtale mit Ønske og Haab om, at det skulde lykkes at faa anerkendt vor Opfattelse af Mestbegunstigelsestraktaten, som jeg mener er den rigtige, saaledes at vi ikke paa dette Omraade skulde have noget at klage over.

Men naar jeg har gjort disse Bemærkninger, vil jeg gerne tilføje, at det nuværende Ministerium jo maa føle sig behagelig berørt af, at denne Sag kan drøftes i Rigsdagen og samle Enighed fra alle Partier, uden at der rettes skarpe Angreb mod Regeringen, fordi den ikke opnaar den omtalte Indrømmelse fra Tyskland. Naar dette Spørgsmaal i den tidligere Regerings Tid kom frem i Rigsdagen — og det kom frem adskillige Gange —, skete det paa den Maade, at man paa det allerskarpeste angreb Regeringen, fordi den ikke opnaaede noget; man beskyldte den for at forsømme Landbrugets Interesser, fordi den ikke opnaaede tilstrækkeligt, og erklærede, at det var klart, at en socialdemokratisk Regering overhovedet ikke kunde opnaa noget overfor Tyskland, fordi den paa Forhaand stod for svagt; der